

STEČAJNI UPRAVITELJ
Ivica Matas, dipl. iur.
Put Gimnazije 55, 22 000 Šibenik
Tel: 022 / 200 – 327
Mob: 091 / 2543 878

U Šibeniku, 28. srpnja 2022. godine

TRGOVAČKI SUD U ZADRU
za
VISOKI TRGOVAČKI SUD
REPUBLIKE HRVATSKE

P-225/2020

Tužitelj: mr.sc. **TOMISLAV BURIĆ**, Šibenik, Ante Starčevića 2, OIB: 06356015796, zast. po pun. Ivana Koudela, odv. u **BURIĆ I KOUDELA odvjetničko društvo d.o.o.**, Šibenik

Tuženik: **POLJOPRIVREDNA ZADRUGA ORLOVAČA-KIJEVO**, zadruga branitelja u stečaju, Kijevo, Kijevo 0, OIB: 59823909646, zastupana po stečajnom upravitelju Ivici Matasu, odvjetniku u Šibeniku

Radi: isplate 76.000,00 kn

Ž A L B A

*protiv presude Trgovačkog suda u Zadru
pod posl. br. P-225/2020 od 14. srpnja 2022. godine*

Presudom Trgovačkog suda u Zadru pod poslovnim brojem P-225/2020 od 14. srpnja 2022. godine u točki I. Nalaže se tuženiku POLJOPRIVREDNA ZADRUGA ORLOVAČA-KIJEVO, zadruga branitelja u stečaju, Kijevo, Kijevo 0, OIB: 59823909646, da tužitelju TOMISLAVU BURIĆU iz Šibenika, Ante Starčevića 2, OIB: 06356015796, isplati iznos od 76.000,00 kn sa zakonskim zateznim kamatama koje teku na pojedinačne iznose kako slijedi: na iznos od 2.000,00 kn od 21. travnja 2019., na iznos od 2.000,00 kn od 21. svibnja 2019., na iznos od 2.000,00 kn od 21. lipnja 2019., na iznos od 2.000,00 kn od 21. srpnja 2019., na iznos od 2.000,00 kn od 21. kolovoza 2019., na iznos od 2.000,00 kn od 21. rujna 2019., na iznos od 2.000,00 kn od 21. listopada 2019., na iznos od 2.000,00 kn od 21. studenog 2019., na iznos od

2.000,00 kn od 21. prosinca 2019., na iznos od 2.000,00 kn od 21. siječnja 2020., na iznos od 2.000,00 kn od 21. veljače 2020., na iznos od 2.000,00 kn od 21. ožujka 2020., na iznos od 2.000,00 kn od 21. travnja 2020., na iznos od 2.000,00 kn od 21. svibnja 2020., na iznos od 2.000,00 kn od 21. lipnja 2020., na iznos od 2.000,00 kn od 21. srpnja 2020., na iznos od 2.000,00 kn od 21. kolovoza 2020., na iznos od 2.000,00 kn od 21. rujna 2020., na iznos od 2.000,00 kn od 21. listopada 2020., na iznos od 2.000,00 kn od 21. studenoga 2020., na iznos od 2.000,00 kn od 21. prosinca 2020., na iznos od 2.000,00 kn od 21. siječnja 2021., na iznos od 2.000,00 kn od 21. veljače 2021., na iznos od 2.000,00 kn od 21. ožujka 2021., na iznos od 2.000,00 kn od 21. travnja 2021., na iznos od 2.000,00 kn od 21. svibnja 2021., na iznos od 2.000,00 kn od 21. lipnja 2021., na iznos od 2.000,00 kn od 21. srpnja 2021., na iznos od 2.000,00 kn od 21. kolovoza 2021., na iznos od 2.000,00 kn od 21. rujna 2021., na iznos od 2.000,00 kn od 21. listopada 2021., na iznos od 2.000,00 kn od 21. studenoga 2021., na iznos od 2.000,00 kn od 21. prosinca 2021., na iznos od 2.000,00 kn od 21. siječnja 2022., na iznos od 2.000,00 kn od 21. veljače 2022., na iznos od 2.000,00 kn od 21. ožujka 2022., na iznos od 2.000,00 kn od 21. travnja 2022., na iznos od 2.000,00 kn od 21. svibnja 2022., pa do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje je prethodilo tekućem polugodištu za 5 postotnih poena, sve u roku od 15 dana te u točki III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju troškove parničnog postupka u iznosu od 4.630,00 kn zajedno sa zakonskim zateznim kamatama koje na taj iznos teku od 14. srpnja 2022. do isplate po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje je prethodilo tekućem polugodištu za 3 postotna poena, sve u roku od 15 dana.

Pobijana presuda u točkama I. i III. je neosnovana, te tuženik izjavljuje

Ž A L B U

Zbog svih žalbenih razloga, a osobito zbog:

- bitne povrede odredaba parničnog postupka
- pogrešno utvrđenog činjeničnog stanja
- pogrešne primjene materijalnoga prava

OBRAZLOŽENJE

Prvostupanjski sud u obrazloženju pobijane presude u bitnome navodi da iz Ugovora o ustupanju potraživanja (stanice 8 do 10 spisa) od 9. studenoga 2015. sklopljenog između PZ Orlovača – Kijevo kao ustupitelja i odvjetnika mr. sc. Tomislava Burića iz Šibenika kao preuzimatelja proizlazi da su tim ugovorom stranke u čl. 1. suglasno utvrdile da je preuzimatelj zastupao ustupitelja pred Općinskim sudom u Kninu u parničnom postupku P-592/05 kao i pred Općinskim sudom u Kninu u ovršnom postupku Ovr-273/13 između ustupitelja kao ovrhovoditelja i dužnika kao ovršenika, da je točkom II. pravomoćnog i ovršnog rješenja Općinskog suda u Kninu broj Ovr-273/13 određeno da ako dužnici kao ovršenici ne ispune svoju obvezu ni u naknadnom roku su dužni isplatiti ovrhovoditelju iznos od 10.000,00 kn za

svaki mjesec zakašnjenja te da je u st. 3. čl. 1. Ugovora suglasno utvrđeno kako temeljem Ugovora o pružanju pravnih usluga od 20. srpnja 2005. godine preuzimatelj ima pravo na odvjetničku nagradu u gore navedenim postupcima od 20%. Isto tako, u čl. 2. predmetnog Ugovora, ugovorne strane suglasno su utvrdile da ustupitelj ustupa preuzimatelju dio od 20% od tražbina iz čl. 1. t. 2. ovog Ugovora, odnosno 2.000,00 kn mjesečno.

Isto tako da prema ocjeni prvostupanjskog suda u konkretnom slučaju se ne radi o neotuđivoj tražbini iz čl. 80. st. 1. ZOO-a prema kojoj vjerovnik može ugovorom sklopljenim s trećim prenijeti na ovoga svoju tražbinu, osim one čiji je prijenos zabranjen zakonom ili koja je strogo osobne naravi, ili koja se po svojoj naravi protivi prenošenju na drugoga, a ovo jer ne nalazi da bi prijenos bio zabranjen bilo zakonom bilo da bi se radio o strogo osobnim pravima ili koje se po svojoj prirodi protivi prenošenju na drugog. Tražbinu prijavljenu temeljem pravomoćnog rješenja Općinskog suda u Kninu poslovni broj Ovr-273/13 od 11. rujna 2013. kao i Ugovora o ustupu potraživanja poslovni broj Ov-7435/2015 priznao je stečajni upravitelj, a drugi vjerovnici nisu osporili. Tužitelj je prijavio tražbinu od sklapanja Ugovora o ustupu potraživanja do otvaranja stečaja budući tužitelj u tom trenutku nije mogao znati da li će biti daljnjeg kašnjenja. Stoga, kako u ostale obveze stečajne mase sukladno čl. 156. st. 1. toč. 3. Stečajnog zakona ("Narodne novine" broj: 71/15 i 104/17) pripadaju obveze iz dvostrano obveznih ugovora ako se njihovo ispunjenje traži za stečajnu masu ili mora slijediti nakon otvaranja stečajnog postupka.

Pobijana presuda nije osnovana.

Naime, nije sporno da je tužitelj kao punomoćnik zastupao tuženika u postupku pred Općinskim sudom u Kninu, broj P-592/05.

Nadalje, u tom postupku koji se vodio pred Općinskim sudom u Kninu pod poslovnim brojem P-592/05, tužitelja PZ Orlovača zastupane po pun. Tomislavu Buriću, odvjetniku u Šibeniku, protiv tuženika 1. Komunalno poduzeće d.o.o. iz Knina i 2. Grad Knin, Knin, radi naknade štete, presudom Općinskog suda u Kninu od dana 24. ožujka 2010. godine u točki I. naloženo je tuženicima da u **roku od 60 dana na dijelu nekretnine u vlasništvu tužitelja, označene kao čest.zem. 4223/1 K.O. Knin, solidarno poduzmu društveno opravdane mjere poblje navedene u točki I. izreke**, te je određeno da se tuženici alternativno mogu osloboditi te obveze ako tužitelju solidarno isplate procijenjene troškove poduzimanja navedenih mjera u iznosu od 2.385.652,70 kn, dok je **u preostalom dijelu tužbeni zahtjev tužitelja odbijen**, i to u dijelu kojim isti traži naknadu prekomjerne štete do dana podnošenja tužbe u iznosu od 9.736.999,00 kn sa zakonskom zateznom kamatom od 30. srpnja 2005. godine do konačne isplate, a od tada pa nadalje, dok ne budu poduzete društveno opravdane mjere, za svaku daljnju godinu u veličini od 5% od navedenog iznosa štete, odnosno u iznosu od po 486.850,00 kn godišnje sa zakonskom zateznom kamatom od 31. srpnja 2005. godine do konačne isplate.

Protiv predmetne presude u tom postupku PZ Orlovača kao tužitelj je podnio žalbu, pobijajući je zbog svih žalbenih razloga iz odredbe čl. 353. st. 1. ZPP-a, te je presudom Županijskog suda u Šibeniku, GŽ-1271/2010-2 od 12. studenog 2012. godine žalba tužitelja odbijena kao neosnovana, te je u osporenom dijelu (toč. II. i III. izreke) potvrđena presuda Općinskog suda u Kninu od 24. ožujka 2010. godine, P-592/05.

Nadalje, u ovršnom postupku temeljem pravomoćne i ovršne presude Općinskog suda u Kninu broj P-592/05 koji se vodio pred Općinskim sudom u Šibeniku, Stalna služba u Kninu, poslovni broj Ovr-273/13, ovrhovoditelj PZ Orlovača-Kijevo, zadruga branitelja, zastupana po pun. Tomislavu Buriću, odvjetniku u Šibeniku, protiv ovršenika 1. Komunalno poduzeće d.o.o. Knin i 2. Grad Knin, doneseno je rješenje o ovrsi od dana 11. rujna 2013. godine radi ispunjenja obveze tuženika Komunalnog poduzeća d.o.o. Knin i Grada Knina te izricanja sudskih penala u iznosu od 10.000,00 kn mjesečno te rješenje o ovrsi od dana 24. prosinca 2015. godine radi naplate sudskih penala u iznosu od 20.000,00 kn za razdoblje od dana 21. lipnja 2015. godine pa do 21. kolovoza 2015. godine, zajedno sa zakonskim zateznim kamatama.

Dokaz: *uvid u spis*

Naknadno, ugovorom o ustupu potraživanja od dana 9. studenoga 2015. godine, sklopljenom između PZ Orlovača-Kijevo kao Ustupatelja i odvjetnika mr.sc. Tomislava Burića iz Šibenika kao Preuzimatelja, u čl. 1. ugovorne strane su suglasno utvrdile da je Preuzimatelj zastupao Ustupatelja pred Općinskim sudom u Kninu u parničnom postupku P-592/05 kao i pred Općinskim sudom u Kninu u ovršnom postupku Ovr-273/13 između Ustupatelja kao ovrhovoditelja i Dužnika kao ovršenika. Nadalje, predmetnim ugovorom utvrđeno je kako je Dužnicima kao ovršenicama naknadni rok za solidarno ispunjenje obveze utvrđene pravomoćnom i ovršnom presudom Općinskog suda u Kninu, P-592/05 od 24. ožujka 2010. godine, te kako je točkom II. pravomoćnog i ovršnog rješenja Općinskog suda u Kninu broj: Ovr-273/13 od dana 11. rujna 2013. godine, određeno da ako Dužnici kao ovršenici ne ispune svoju obvezu ni u naknadnom roku, dužni su isplatiti Ustupatelju kao ovrhovoditelju iznos od 10.000,00 kn za svaki mjesec zakašnjenja te je u st. 3. čl. 1. istog Ugovora suglasno utvrđeno kako temeljem **Ugovora o pružanju pravnih usluga od 20. srpnja 2005. godine Preuzimatelj ima pravo na odvjetničku nagradu u gore navedenim postupcima od 20%.**

Isto tako, u članku 2. predmetnog ugovora, ugovorne strane suglasno su utvrdile da ustupatelj ustupa preuzimatelju dio od 20% od tražbina iz čl. 1. toč. 2. ovog ugovora, odnosno 2.000,00 kn mjesečno

Međutim, iz naprijed navedenog proizlazi kako tužitelj u pravomoćno okončanom postupku pred Općinskim sudom u Kninu, broj P-592/05 nije postigao uspjeh u novčanom iznosu od 9.736.999,00 kn s pripadajućim zakonskim zateznim kamatama obzirom da je taj dio tužbenog zahtjeva pravomoćno odbijen, već je djelomično prihvaćen tužbeni zahtjev u dijelu u kojem se tuženicima Komunalno poduzeće d.o.o. Knin i Gradu Kninu nalaže poduzimanje društveno opravdane mjere pobliže navedene u točki I. izreke predmetne presude.

Isto tako, rješenja o ovrsi koja su donesena temeljem pravomoćne i ovršne presude pod brojem P-592/05 se odnose samo na činjenje, odnosno istima se zahtijeva ispunjenje obveze poduzimanja društveno opravdanih mjera na dijelu nekretnine kat. čest. broj 4223/1 K.O. Knin, dok se novčani iznos od 20.000,00 kn, odnosno kasnije 2.000,00 kn mjesečno odnose na sudske penale prema Komunalnom poduzeću d.o.o. Knin i Gradu Kninu, dakle, ne odnose se na postignuti uspjeh u parnici temeljem Ugovora o pružanju pravnih usluga od 20. srpnja 2005. godine.

Dokaz: uvid u spis

Nadalje, temeljem odredbe Tbr. 39 toč. 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, u imovinskopravnim predmetima odvjetnici mogu sa strankom pismeno ugovoriti nagradu za rad i u razmjeru s uspjehom u postupku, odnosno u pravnim radnjama koje će za stranku poduzeti. Gornja granica ugovorenog postotka ne može prijeći 30% od ukupno ostvarenog uspjeha.

Isto tako, stečajni upravitelj tuženika niže navodi tumačenje UO HOK, posl.br. 6609/2007 od 8. prosinca 2007. godine i tumačenja usvojena na sjednici UO HOK-a 13. studenog 2010. godine i potvrđena na sjednici UO HOK 17. ožujka 2011. godine, koja glase:

Tumačenje Tbr. 39 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika

U slučaju kada odvjetnik ima zaključen ugovor o zastupanju sa strankom kojom uglavljuje nagradu u postotnom iznosu, a priznati parnični trošak iznosi više od dosuđene glavnice s kamatama, tada se odvjetniku ima priznati cijeli dosuđeni parnični trošak po odbitku gotovih izdataka stranke.

Tumačenje Tbr. 39. toč. 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika

1. Pri obračunu nagrade prema Tbr. 39. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika osnovicu za obračun nagrade čini zbroj glavnice i kamata, dok dosuđeni trošak zastupanja pripada odvjetniku; 2. odvjetnik ima pravo naplatiti od stranke u slučaju iz toč. 1. trošak zastupanja samo ako je taj trošak dosuđen i dospio za naplatu ili je pak naplaćen. Trošak zastupanja je dospio kada se može naplatiti ovršnim putem; 3. U slučaju zaključenja ugovora između odvjetnika i stranke sukladno odredbi Tbr. 39. toč. 3. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, obveza obračuna nastaje u trenutku ostvarenja – ispunjenja uvjeta iz toč. 2. ovog Tumačenja.

Prema odredbi Tbr. 43. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, odmjeravanje i naplata troškova na teret protivne stranke ne utječe na obračun troškova između odvjetnika i stranke za izvršeni rad i izdatke u vezi s izvršenim radom. Na zahtjev stranke odvjetnik je dužan sastaviti pismeni obračun naknade za izvršeni rad i gotovih izdataka, uz predložene Tarife.

Tumačenje Tbr. 43. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika

1. Potpisivanjem punomoći, odvjetnik i stranka zaključuju ugovor o nalogu; 2. Odvjetnik je obavezan obračunati nagradu za svoj rad kada ispuni nalog stranke u cijelosti; 3. Odvjetnik je ispunio nalog stranke pravomoćnom i ovršnom odlukom u pravnoj stvari i/ili otkazom zastupanja i/ili opozivom punomoći odvjetniku.

Dokaz: uvid u spis

Dakle, sukladno Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika i njenom tumačenju, tužitelj je ispunio nalog tuženika PZ Orlovača donošenjem pravomoćne i ovršne

presude u postupku pred Općinskim sudom u Kninu, broj P-592/05, a za koji postupak su zaključili Ugovor o pružanju pravnih usluga od 20. srpnja 2005. godine te je tužitelj tada bio u obvezi obračunati nagradu za svoj rad te mu je tada tražbina dospjela.

Prema tome, cjelokupno potraživanje tužitelja prema tuženiku je dospjelo svakako prije otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom, slijedom čega osporavani tužbeni zahtjev nipošto ne predstavlja obvezu stečajne mase budući da temelj tužbenog zahtjeva može biti isključivo tražbina temeljem Ugovora o pružanju pravnih usluga od 20. srpnja 2005. godine, a ne Ugovor o ustupanju potraživanja od 9. studenog 2015. godine jer je **potonjim ugovorom samo regulirano ustupanje radi ispunjenja tražbine temeljem osnovnog pravnog posla**, i to Ugovora o pružanju pravnih usluga.

Naime, tuženik je i tijekom prvostupanjskog postupka, posebno u odgovoru na tužbu isticao da se izricanje novčanih kazni (sudskih penala) ne može smatrati uspjehom u parnici u smislu odredbe Tbr. 39 Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika, a što je potkrijepljeno i tumačenjima Upravnog odbora HOK-a, a o čemu u pobijanoj presudi nema ni riječi, dakle nisu navedeni razlozi o odlučnim činjenicama te se presuda ne može ispitati, čime je počinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. toč. 11. Zakona o parničnom postupku.

Dokaz: uvid spis

Nadalje, sukladno odredbi čl. 88. st. 2. i 4. Zakona o obveznim odnosima, kad dužnik ustupi svome vjerovniku svoju tražbinu samo radi ispunjenja, njegova se obveza gasi, odnosno smanjuje tek kad vjerovnik naplati ustupljenu tražbinu; **u slučaju ustupanja radi ispunjenja dužnik ustupljene tražbine može ispuniti svoju obvezu i prema ustupitelju**, čak i kad je obaviješten o ustupanju.

Obzirom da u ovom postupku nije sporno da Komunalno poduzeće d.o.o. Knin i Grad Knin nakon otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom isplaćuju tuženiku izrečene sudske penale u mjesečnim anuitetima od po 5.000,00 kn svaki, to sukladno odredbi čl. 88. st. 2. i 4. ZOO-a, temelj tužbenog zahtjeva tužitelja ne može biti samo Ugovor o ustupanju potraživanja između stranaka zaključen 9. studenog 2015. godine kao akcesornom pravnom poslu, već i osnovni pravni posao, odnosno Ugovor o pružanju pravnih usluga od 20. srpnja 2005. godine, a temeljem kojeg ugovora tužitelju ipak ne pripada pravo na traženu isplatu jer u tom postupku nije postignut uspjeh po kojem bi tužitelju pripadalo 20% od ostvarenog uspjeha.

Dakle, nedvojbeno proizlazi da se sudski penali naplaćeni u ovršnom postupku ne mogu smatrati ostvarenim uspjehom u parničnom postupku pod brojem P-592/05, a stoga niti obvezom stečajne mase po čl. 156. st. 1. toč. 3. Stečajnog zakona.

Naime, temeljem čl. 140. Stečajnog zakona, nedospjele tražbine dospijevaju otvaranjem stečajnoga postupka; ako se na tražbine iz stavka 1. ovoga članka nisu plaćale kamate, smatrat će se da su se na njih plaćale zakonske kamata i tražbine će se smanjiti na iznos koji bi, prema uračunavanju zakonskih kamata za vrijeme od otvaranja stečajnoga postupka do dospijeca, odgovarao punom iznosu tražbina.

Nadalje, temeljem čl. 156. st. 1. toč. 3. Stečajnog zakona, u ostale obveze stečajne mase pripadaju obveze iz dvostrano obveznih ugovora ako se njihovo ispunjenje traži za stečajnu masu ili mora slijediti nakon otvaranja stečajnoga postupka.

Isto tako, temeljem čl. 196. st. 1. Stečajnog zakona, punomoć dužnika koja se odnosi na imovinu koja ulazi u stečajnu masu prestaje otvaranjem stečajnoga postupka.

Dakle, nije sporno da je tužitelj bio punomoćnik tuženika u postupku koji se vodio pred Općinskim sudom u Kninu pod poslovnim brojem P-592/05.

Isto tako, nije sporno da je među strankama zaključen Ugovor o pružanju pravnih usluga od 20. srpnja 2005. godine prema kojem tužitelj ima pravo na odvjetničku naknadu u gore navedenom postupku od 20%.

Nije sporno da je među strankama zaključen Ugovor o ustupanju potraživanja od 9. studenog 2015. godine radi ispunjenja Ugovora o pružanju pravnih usluga od 20. srpnja 2005. godine.

Slijedom toga, prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o osnovanosti tužbenog zahtjeva tužitelja imao pogrešan pravni pristup budući da predmetni **Ugovor o ustupanju potraživanja radi ispunjenja Ugovora o pružanju pravnih usluga od 20. srpnja 2005. godine nije dvostrano obvezni ugovor u smislu odredbe čl. 156. st. 1. toč. 3. Stečajnog zakona.**

Naime, dvostrano obvezni ugovor u smislu odredbe čl. 156. st. 1. toč. 3. Stečajnog zakona bi bio Ugovor o pružanju pravnih usluga od 20. srpnja 2005. godine da ga je zaključio stečajni upravitelj tuženika, a što u konkretnom slučaju nije, niti je tužitelj nastavio zastupati tuženika nakon otvaranja stečajnog postupka jer kako je već navedeno u odgovoru na tužbu, ugovor o ustupanju potraživanja radi ispunjenja je zaključio raniji zakonski zastupnik do otvaranja stečajnog postupka isključivo u cilju ispunjenja tražbine tužitelja temeljem Ugovora o pružanju pravnih usluga čije dospijee mora biti do otvaranja stečajnog postupka. Naime, nakon otvaranja stečajnog postupka nad tuženikom ispunjenje tražbine tužitelja ne može biti na štetu drugih stečajnih vjerovnika.

Prema tome, imajući u vidu gore citirane odredbe Stečajnog zakona, potraživanje tužitelja koje je nastalo i dospjelo do otvaranja stečajnog postupka temeljem Ugovora o pružanju pravnih usluga koja tražbina je utvrđena ne može imati isti pravni status, kao i potraživanje nastalo i dospjelo nakon otvaranja stečajnog postupka, a što ovdje nije slučaj.

Slijedom toga, prvostupanjski sud je pogrešno i nepotpuno utvrdio činjenično stanje, a posljedično je pogrešno primijenjeno materijalno pravo.

Dakle, punomoć tužitelja da zastupa tuženika je prestala po sili zakona danom otvaranja stečajnog postupka te je njegova tražbina temeljem Ugovora o pružanju pravnih usluga od 20. srpnja 2005. godine dospjela danom otvaranja stečajnog postupka.

Zaključno, ukoliko bi se prihvatio stav prvostupanjskog suda da tužitelj temeljem Ugovora o ustupu potraživanja radi ispunjenja ima pravo na namirenje svoje tražbine temeljem zaključenog Ugovora o pružanju pravnih usluga od 20. srpnja 2005. godine i nakon otvaranja

stečajnog postupka na teret stečajne mase, tada bi tužitelj kao stečajni vjerovnik bio u povoljnijem položaju u odnosu na druge stečajne vjerovnike što je protivno cilju stečajnog postupka koji se provodi radi skupnog namirenja vjerovnika stečajnog dužnika te je suprotno kognitivnim odredbama Stečajnog zakona.

Slijedom svega navedenoga, žalitelj

predlaže

da drugostupanjski sud preinači prvostupanjsku presudu i odbije tužbeni zahtjev tužitelja uz naknadu troška žalbenog postupka tuženiku, a podredno, istu ukine i vrati prvostupanjskom sudu na ponovni postupak.

***Tuženik zastupan po
stečajnom upravitelju:***

Popis troška:

- sudske pristojbe za žalbu..... 2.220,00 kn